

Temeljem članka 41. stavak 1. Odluke o priznanjima Osječko-baranjske županije ("Županijski glasnik" broj 6/95., 2/97., 5/05. i 7/08.), a nakon provedenog postupka utvrđenog Pravilnikom o dodjeli priznanja Osječko-baranjske županije ("Županijski glasnik" broj 7/95. i 2/97.), Odbor za priznanja Osječko-baranjske županije donio je na 7. sjednici održanoj 28. rujna 2018. godine

**Z A K L J U Č A K**  
**o dodjeli**  
**"POVELJE HUMANOSTI"**  
**OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE**

**I.**

"Povelja humanosti" Osječko-baranjske županije, javno priznanje za humana djela učinjena na području Osječko-baranjske županije, dodjeljuje se:

- za organiziranje i pružanje humanitarne i drugih oblika ljudske pomoći kojima se afirmira i potvrđuje humanost kao univerzalno civilizacijsko načelo  
Štefci Čučak;
- za skrb o djeci bez roditelja, napuštenoj i drugoj ugroženoj djeci  
Maji Vujnovac;
- za poduzimanje djela kojima je uz vlastiti rizik i samopožrtvovanje od drugog otklonjena prijeteca pogibelj i drugih djela kojima se pridonosi zaštiti i spašavanju ljudskih života i materijalnih dobara  
Stjepanu Klariću;
- za poduzimanje djela kojima je uz vlastiti rizik i samopožrtvovanje od drugog otklonjena prijeteca pogibelj i drugih djela kojima se pridonosi zaštiti i spašavanju ljudskih života i materijalnih dobara  
Stjepanu Jurmanu;
- za predanost u pobuđivanju solidarnosti i djelotvornosti kojima se promiču vrijednosti humanizma kao zaloga održanja društvene zajednice  
Ani Penić;
- za darivanje krvi kojom se omogućava izlječenje bolesnih i povrijeđenih  
Zdenku Črešnjovnjaku  
Dragutinu Zadravcu  
Josipu Dvoržaku  
Josipu Stjepanoviću  
Stjepanu Zeleniću  
Vladi Bašiću  
Darku Duku  
Alenu Hajbi  
Alen Ivankoviću  
Zlatku Kataviću  
Stanku Rusiću  
Milanu Šoli  
Danku Mikliću  
Tihomiru Glasovcu  
Krunoslavu Ščetaru  
Tihomiru Kolembusu  
Đuri Gomboši  
Ivici Heđi i  
Mirku Novaku.

## II.

Ovaj Zaključak bit će objavljen u "Županijskom glasniku".

### OBRAZLOŽENJE

#### ŠTEFICA ČUČAK

Gospođa Štefica Čučak uistinu je žena hrabrosti, dobrote istinske humanosti čovjeka prema čovjeku u potrebi. Na njezinu putu kojim prolazi našim gradom kao predsjednica Humanitarne udruge "Rijeka ljubavi" sve je više onih koji trebaju i hranu i toplu odjeću i bezbroj stvari za dostojanstven život. Dobitnicu Povelje humanosti Šteficu Čučak predložila je Udruga gluhih i nagluhih Osječko-baranjske županije priloživši ogromnu količinu potpisa korisnika, foto i ostalu dokumentaciju da je uistinu trebalo vremena sve to pogledati. Povjerenstvo je zaključilo kako za tu ženu, za tu rijeku ljubavi nije potrebna tolika dokumentacija jer nema čovjeka u našem gradu koji ne zna Šteficu Čučak, njezinu upornost u prikupljanju hrane, higijenskih potrepština i ostaloga. Za nju u šali se kaže ako te Štefica Čučak nešto traži daj joj odmah jer neće odustati. Sama Štefica kaže bez obzira na narodnost, vjeru i političku opredijeljenost, Udruga već osmu godinu pruža osnovnu socijalnu pomoć građanima.

Gospođa Čučak osnovala je i prvu socijalnu samoposlugu na području Grada Osijeka prije tri godine. Program njezina rada je obiman, sistematičan jer teško je nositi se s onoliko puno ljudi koji dolaze po socijalne pakete kada se dijele jer na neki čudesan način nitko nije zakinut. Viđamo redove korisnika Šteficine "Rijeke ljubavi" u Strossmayerovoj ulici često i možda nam tek tada postane potpuno jasno kako je važan rad ove humanitarke. U osnivanju Udruge pomogao je i Grad i Županija. Humanitarna Udruga Rijeka ljubavi danas je jedna od najvećih udruga u Hrvatskoj a iza nje stoji požrtvovani rad gospođe Štefice Čučak i brojnih predanih volontera koji je prate u radu. Rijeka ljubavi postaje Hrvatska u malom jer Štefica otvara i daleka vrata nakon čega stižu donacije u raznim oblicima. Jednom je ova velika žena našega Grada izjavila "U Osijeku nitko ne smije biti gladan".

#### MAJA VUJNOVAC

Gospođu Maju Vujnovac za Povelju humanosti Osječko-baranjske županije predložio je Grad Valpovo. Prva rečenica njihova prijedloga je bila "Maja Vujnovac udomiteljica tj. Andjeo na zemlji". I tako je počela priča o ženi i obitelji koja je otvorena za ljubav i to upravo za one najranjivije, za djecu. Gospođa Vujnovac ima svoje dvoje djece sina od 25 godina i kćer od 13 godina. Udomili su sasvim malenu i bolesnu nepokretnu djevojčicu Sarah. Sigurno da odluka nije bila jednostavna ni lagana ali mali Anđeo kako kaže gospođa Maja ušao je u njihov dom i živote. "Radeći posao socijalnog radnika upoznala sam teške obiteljske situacije, zastrašujuće neodgovorne roditelje te bezbroj djece koja pate zbog nedostatka roditeljske ljubavi. U takvom okrutnom obiteljskom okruženju gdje jedino što roditelj pruža su psovke, uvrede, omalovažavanje, jedini je spas odlazak u udomiteljsku obitelj. Upravo ovo posljednje dogodilo se u slučaju udomljenja tek nekoliko mjeseci stare bebe" napisala je socijalna radnica. S puno hrabrosti Maja se odlučila prigriliti djevojčicu Sarah. Naravno da se život cijeloj obitelji Vujnovac promijenio. Bebu Sarah trebalo je svakodnevno voditi kod doktora na razne liječničke preglede, zakazane vježbe kod fizijatra, nastavak vježbanja kod kuće s bebicom kako bi joj se barem neki dijelovi tijela osposobili za samostalno funkcioniranje. Zenemarena i bolesna beba imala je nekontrolirane napade plača, vrištanja i ostalih teških situacija. Tijekom vremena udomiteljica Maja svojom je upornošću i ljubavlju prema udomljenoj kćeri kako ju ona sada zove, uspjela zdravstvene poteškoće malene djevojčice svesti na najmanje što se može. Premda je djevojčica i danas nepokretna i ne može komunicirati sa svojom okolinom udomiteljica Maja kao i članovi njezine obitelji govore da ih Sarah prepoznaje, da na njih reagira očima, glasom i pokretima tijela i slično.

Koliko je velika ljubav i humanost utkana u ovu priču svjedoče i riječi udomiteljice djece "Mama ne brini kada bi se tebi nešto dogodilo mi bismo se nastavili brinuti o našoj sestri".

A Maja Vujnovac kaže proslavili smo zajedno svih pet Sarinih rođendana i znam da joj je lijepo s nama kao što je nama s njom jer nas silno nadahnjuje ljubavlju i nježnošću. Ono što mi vidimo i osjećamo za nju mnogi ne razumiju, pa baš zato kažem otvorite svoje srce i udomite djecu kojoj je to najpotrebnije i shvatit će te.

## **STJEPAN KLARIĆ**

Priča o humanosti, hrabrosti i osobnoj interpretaciji teških životnih uvjeta koje pretvarate u izazovne podvige, lijepa je životna priča gospodina Stjepana Klarića, našeg vatrogasca kako ga mnogi zovu ne samo u Retfali nego u cijelom Gradu. Dobitnik je između ostalih visokih priznanja, Vatrogasne spomenice za 60 godina rada u Dobrovoljnom vatrogasnom društvu Retfala Osijek čiji je dugogodišnji predsjednik a bio je i vatrogasni zapovjednik. U 60 godina svoga dobrovoljnog rada dokazao se kao humana , požrtvovana osoba, spremna pomoći u gašenju požara, spašavanju ljudi i imovine, napisali su njegove kolege iz DVD Retfala. Završio je niz programa osposobljavanja te je stečeno znanje nesebično dijelio s drugima jer kako kaže od vatre se možete spasiti i ugasiti je raznim tehničkim sredstvima a u vatru za drugoga možete ući, dodaje sa smiješkom samo iz ljubavi i humanosti.

Dobrovoljno vatrogasno društvo Retfala sjedište je dobrog vatrogasnog kadra a svojim posebnim uspjehom smatraju nedavno osnivanje Vatrogasne mladeži nakon organiziranog osposobljavanja za mlade od 12 do 16 godina. Nakon 17 godina to je prvo osnivanje Vatrogasne mladeži u DVD Retfala. Naš dobitnik Povelje humanosti Stjepan Klarić u knjizi spomenici o 50 godina DVD Retfala napisao je "velika čast je biti vatrogasac te aktivno sudjelovati u spašavanju života i imovine i to od bilo koje opasnosti koje ugrožavaju osobu ili društvo. Sva načela vatrogastva mogu se iskazati jednostavnim riječima, kazao je - Ne poznajemo razlike između sirotinje i bogataša ,između vjere i narodnosti - svi sugrađani su nam jednako mila braća te im svima pružamo ruku pomoćnicu, pa makar uz cijenu vlastitog života."

## **STJEPAN JURMAN**

Pedeset godina biti u društvu s vatrom uistinu je plameni posao, dostojan naše zahvale i priznanja. Stjepan Jurman ovogodišnji dobitnik Povelje humanosti Osječko-baranjske županije u obrazloženju Dobrotvornog vatrogasnog društva Retfala Osijek opisan je kao čovjek hrabrosti, dostojanstva i velike ljubavi prema svome poslu. Djelatno bio je bezbroj puta suočen s vatrenim stihijama spašavajući ljudske živote i imovinu što ga je ponukalo da da svoj doprinos i osposobljavanju vatrogasaca za djelatnost, a posebno kroz rad dobrovoljnog vatrogasnog društva i osposobljavanju mladeži za taj posao. Zaposlen je u Javnoj vatrogasnoj postrojbi Grada Osijeka kao zapovjednik smjene, te dugogodišnji član Dobrovoljnog vatrogasnog društva Retfala čiji je i zapovjednik.

Kada netko tako često bude suočen s trenucima koji život znače kao što je bio gospodin Stjepan Jurman ,nakon razine svoga obrazovanja za što sigurniji rad s opasnim i zahtjevnim poslom onda krenete s edukacijom drugih. U sklopu svojih aktivnosti na radnom mjestu priprema niz prezentacija za potrebe osposobljavanja zaposlenika i građana a izvodi i programe osposobljavanja za pripadnike Hrvatske vojske. Također je uključen u rad Vatrogasne zajednice Osječko-baranjske županije te je član Državnog povjerenstva za vatrogasna natjecanja a bio je i na brojnim domaćim i svjetskim vatrogasnim skupovima. Dobitnik je niza priznanja i odlikovanja ali ono što je najveće odličje Stjepana Jurmana kažu njegovi predlagatelji za Povelju humanosti upravo je njegova briga za čovjeka u teškoj nevolji izloženog plamenoj pogibelji ili pak spašavanju imovine. Vatrogasac je čovjek koji svoj život stavlja na kocku da bi pomogao ugroženome a Stjepan Jurman je to mnogo puta učinio. Član Dobrovoljnog vatrogasnog društva Retfala postao je sa sedam godina.

## ANA PENIĆ

Kada sretnete profesoricu engleskog jezika Anu Penić u Gradu obično neće imati previše vremena jer uglavnom će reći - idem do gospodina ili gospođe ili nekog srednjoškola, ili osnovnoškola. Nekome će nositi lijekove, nekome hranu, učenicima pomagati u engleskom i tako dalje i tako dalje. Ana uvijek ima na pameti nekoga kome treba pomoć, kaže u posljednje vrijeme posebno duhovna. Vidjela je mnogo skrhanih ljudi, prepoznala boli i patnju na koje je jako osjetljiva. Ističe kako misli da nikada nije dovoljno učinila da ima mnogo toga što treba činiti. Duhovno široko obrazovana pokretač je brojnih radionica, seminara, u suradnji s Hrvatskim Crvenim križem u Valpovu je 1994. godine bila osnivač prvog hrvatskog društva za duhovnu obnovu namijenjenu udovicama, roditeljima hrvatskih stradalnika, hrvatskih branitelja i drugih ranjivih skupina. Piše u raznim prije svega vjerskim časopisima o potrebi duhovne obnove i o tome kako čovjek mora vidjeti čovjeka pored sebe i pružiti mu ruku i podršku kada je u nevolji.

Ana Penić rođena je u Dalju ali odmalena živi u Osijeku. Radni vijek kao profesorica engleskog provela je u Valpovu i Ladimirevcima i bila uvijek spremna pomoći učenicima. Volonterski u Dječjem domu Klasje radila engleski s djecom. Volonterski prevodila brojne knjige i tekstove na engleski sa željom da u svijet ode naša ljepota ili pak ratna drama. Ono što odlikuje Anu Penić i što oblikuje istinsku viziju žene snažne onoliko koliko želi ostvariti svoj životni put punine u davanju, toplini jeste tiha jednostavnost i samozatajnost. Povelja humanosti Osječko-baranjske županije odlazi ženi koja svakoga dana pronade i otkrije nekoga kome treba pomoći i bez riječi i priče o tome ide dalje. Članica je Svjetskog instituta Obitelj Malih Marija koji u Osijeku djeluje od 1960. Godine i predaje župnu katehetu u crkvi u Brijesću. Ana obilazi bolesne i nemoćne u bolnici, tijekom rata obilazila je ranjenike u bolnicama u Osijeku i drugdje. Uvijek bez velikih priča Ana Penić radi velika djela i tiho ide dalje.

**ZDENKO ČREŠNJOVNJAK, DRAGUTIN ZADRAVEC, JOSIP DVORŽAK, JOSIP STJEPANOVIĆ, STJEPAN ZELENIC, VLADO BAŠIĆ, DARKO DUK, ALEN HAJBA, ALEN IVANKOVIĆ, ZLATKO KATAVIĆ, STANKO RUSIĆ, MILAN ŠOLA, DANKO MIKLIĆ, TIHOMIR GLASOVAC, KRUNOSLAV ŠČETAR, TIHOMIR KOLAMBUS, ĐURO GOMBOŠ, IVICA HEDI, MIRKO NOVAK**

Pred nama je 19 ovogodišnjih dobitnika Povelje humanosti Osječko-baranjske županije koji su svoju dragocjenu tekućinu života darovali sto i više puta onima kojima to život znači . Svi oni i mnogi prije njih zaslužuju najdublje izraze poštovanja i zahvalnosti, jer upravo je krv jedina tekućina koju može proizvesti samo čovjek za čovjeka. Kako je to recimo Priroda čudesno riješila. Dvjestotinjak godina prije Prvog Svjetskog rata pokušavali su liječnici i znanstvenici prenijeti krv iz čovjeka u čovjeka ali ta primjena počela je tijekom Prvog Svjetskoga rata. Danas je transfuzija krvi nada i spas milijunima ljudi diljem svijeta svakoga dana. Analize su pokazale da krv daruju osobe visokih moralnih načela koji navode da krv daju kao svoju moralnu želju da pomognu onima kojima je pomoć potrebna. Među njima je velik broj športaša i osoba koje se rekreativno bave športom i koje su u stalnom pokretu.

Ovogodišnji dobitnici Povelje humanosti Osječko-baranjske županije za dobrovoljno darivanje krvi su: Zdenko Črešnjovnjak, Dragutin Zadavec, Josip Dvoržak, Josip Stjepanović, Stjepan Zelenić, Vlado Bašić, Darko Duk, Alen Hajba, Alen Ivanković, Zlatko Katavić, Stanko Rusić , Milan Šola, Danko Miklić, Tihomir Glasovac, Krunoslav Ščetar, Tihomir Kolembus, Đuro Gomboš, Ivica Hedi, Mirko Novak

KLASA: 061-06/18-01/10

URBROJ: 2158/1-01-07-18-7

Osijek, 28. rujna 2018.

Predsjednik  
Ivan Anušić, v.r.